

ПО ТУ
СТОРОНУ

ПО ТУ СТОРОНУ

Пояснення в семи Біблійних трактатах

Й. Ф. Рутерфорда

Сторінка:

3 Чи є пекло гарячим

**10 Грішники в очисному
вогні**

17 Небо

24 Багатий чоловік в пеклі

31 Розбійники на небі

39 Де знаходяться померші?

46 Похорони

Праці судді Рутерфорда доводять, що Біблія відповідає задовільняюче і логічно, повністю на кожне питання про життя тепер, і по ту сторону.

**Copyrighted 1932
and Published by
W A T C H T O W E R
BIBLE AND TRACT SOCIETY
International Bible Students Association
Brooklyn, N. Y., U.S.A.**

**Branch Offices:
London, Magdeburg, Paris,
Toronto, Strathfield, Cape Town,
Berne, Copenhagen, Stockholm,
and other cities.**

ЧИ Є ПЕКЛО ГАРЯЧИМ?

ЛЮДИ, ЯКІ ВДАЮТЬ що є вчителями Біблії, які називають себе священниками, навчають людей, що пекло – це гаряче місце, вогонь якого ніколи не згасає; що Бог передбачив таке місце, в якому століттями мучить грішників, і що Диявол є головним кочегаром. Це вчення відвернуло багатьох чесних людей від Бога і змусило їх проклинати Його. Якби така наука була правдивою, тоді би Бог був найгіршим душогубцем, який тільки би міг бути, і жоден чесний чоловік не міг би Йому служити. Тюремник, який буде мучити свого в'язня протягом одного дня, викличе ненависть у всіх чесних людей. Чоловік, який буде катувати собаку розжаренним залізом, буде строго покараний. Якщо люди повірили, що Бог вічно мучить людей у вогні, то це є не дивно, чому багато хто відвернувся від Нього.

З іншої сторони, якщо така наука є неправдивою, тоді це є найбільш жорстоке і злобне обчернення Божого великого ім'я, та спричиняє невимовну шкоду людям. Я тут коротко представлю докази з Біблії, що доктрина про пекельний вогонь, яку навчає духовенство, є цілком фальшива, і що Сатана Диявол є автором цієї нечестивої науки.

Світський чоловік дивиться на піч, наповнену розжареним залізом, або на вулкан, який ви кидає розпечену лаву, і мимовільно зауважує: “Це є так гаряче, мов пекло”. Це загальне висловлювання є наслідком навчання людей духовенством, протягом тривалого періоду часу, що пекло – це розжарене місце. Духове-

нство заявляє, що Біблія підтримує їхню науку про те, що пекло є гарячим місцем; але кожне Писання, яке вони наводять для підтвердження є вжите поза його властивим пристосуванням, а застосовується буквально, коли цілком зрозуміло, що ця мова є символічною. Приклад можна знайти в Марка 9:47,48: “І коли око твоє блазнить тебе, вирви його; краще тобі одним увійти в царство Боже, ніж дві очі маючи, бути вкинутим в огняне пекло, де червяк їх не вмирає, й огонь не вгасає”.

Ніхто не є настільки нерозумним, щоб стверджувати, що вирвавши свої очі, чоловік може та ким чином, отримати вхід до неба. Тому відразу стає очевидним, що мова, яку вживав Ісус в цьому тексті, є символічною. Контекст показує, що Ісус навчав своїх учеників про царство Боже і про важливість відложити на бік усе, щоб заважало їм потрапити до царства, та щоб царство могло бути здобуте, навіть якщо це було б так дорого, як око; і що вони повинні не дозволити нічому заважати їх вірності Богу. Слово “пекло”, що вживається в цьому тексті Ісусом, походить від грецького слова *γεεννα* і є словом, яке вживається для опису долини Еннома, що прилягає до стіни Єрусалиму. Сміття цього міста викидали через стіну в долину, де весь час горів вогонь, щоб знищити її сміття. Деяка частина цього сміття осідалась на стінах скель, і це споживалося черв'яками. Звідси символічний вираз. Для кожного єврея долина Еннома представляла місце і стан повного знищення, і не мала ніякого відношення до свідомих мук. Тому Ісус сказав до своїх учеників по суті: “Від коли ви були покликані до царства, нехай

ніщо не заважає вам, хоча ця річ вам така дорога, як ваше око; тому що це є краще, щоб ви потрапили до царства без цієї річі, аніж були кинутими в *геєнну*, що означає втрату всього в повному знищенні”.

Основою для фальшивого звинувачення у вічних муках є брехня Сатани про “властиве безсмертя душі”. Бог сказав Адаму, що непослух до Його закону призведе до його смерті. Сатана опрокинув цю заяву Єгови і сказав чоловіку: “Напевно не помрете”. Це є очевидним, що хтось з них – Бог чи Сатана, не сказав правду. Ісус заявив, що Сатана є “брехуном і отцем брехні та душогубцем з самого почину”. Відкладіть на бік брехню, сказану Сатаною, і відразу зможе те побачити, що вічні муки чоловіка є неможливими.

Неможливо було б вічно мучити сотворіння, якщо це створіння не було б вічно живим і свідомим. Безсмертність означає, що одиниця не може померти. Якщо чоловік є смертний, то він не є безсмертний. В 1 Тимофія 6:16 є ясно заявлено, що єдино тільки Богу присуще безсмертя. В Йоана 5:26 Ісус говорить, що Бог обітував дати Йому безсмертя при Його воскресенні. В Римлян 2:6,7 апостол Ісуса наповідає, щоб шукати безсмертя. Чоловік не буде прагнути здобути те, що він уже посідає. В 1 Коринтян 15:53 є записано: “Це смертне повинно одягнутись в безсмертя”; і цей текст застосовується виключно до тих, хто йде до неба. Жодне сотворіння не посідає вродженого безсмертя.

Духовенство, підтримуючи найбільшу брехню Сатани каже: “Це є правда, що тіло чоловіка помирає, але душа не може померти”. Святе Письмо в Езекиїла 18:4

говорить: “Котора душа про винить, тота й умре”. Псалма 89:48 заявляє, що жоден чоловік не може врятувати свою душу від гробу. Ви мусите вибирати, чи вірити словам священників, чи тим словам, які від самого Господа. Думаючі люди завжди віддадуть перевагу, щоб вірити Господу. Святе Письмо показує, що кожен чоловік є душею і що в жодного чоловіка немає душі, через те що душа, або чоловік, чи дихаюче сотворіння, означають одне і те ж саме.

Біблія, яка є Боже Слово правди, подає прав диву відповідь щодо того, яке значення має вираз “пекло”. Старий Завіт, написаний старосєврейською мовою, вживає слово *шеол*, яке в англійській мові є перекладене як “пекло”, або “гріб”. Новий Завіт вживає грецьке слово “*hades*”, що має однаково теж саме значення. В кожному разі це означає стан смерті, з якого Бог пробудить, або воскресить тих, що померли. В Новому Завіті грецьке слово *геєнна* також є перекладено як “пекло” і завжди означає цілковите знищення, з якого нема воскресення.

Жоден не може перебувати в муках, якщо він є неживий і без свідомості. Це є записано в Екклєзіаста 9:5,10, що живі знають, що помруть, а мертві нічого ніколи не знають; і що в могилі чи пеклі, нема вже ні роботи, ні роздумування, ні знання, ні мудрості. В Псалмі 115:17 написано, що мертві йдуть до пекла, могили, і там є в мовчанні, і не можуть хвалити Господа; по тій причині в тому часі вони не можуть терпіти. В Йова 14:13 є записано, що Йов молився до Бога, щоб дозволив йому померти і піти до пекла, для того, щоб він міг уникнути мук, в яких перебував; які

побільшувались для нього через його фальшивих приятелів. Його молитва була, щоб він міг померти і піти в могилу, і залишатися в спокою аж до воскресення.

Духовенство звинувачує Бога Єгову, що Він створив пекло, як місце, щоб там мучити грішників. Якщо б їх твердження навіть і було правдивим, а це є не так, напевно Бог не післав би Свого улюбленого Сина до того місця тортур, яке вони називають “пекло”. Якщо Святе Письмо доводить, що Ісус пішов до пекла, то це є переконливим доказом, що пекло не є розпеченим місцем, вічних мук. Стосовно Ісуса було пророчо записано в Псалмі 16:10: “Ти бо не оставиш душі моєї в підземній пропасті”. В Діях апостолів 2:30–32 є зазначено, що це пророцтво в Псалмі було написане про Ісуса, що Він пішов до пекла, але Бог підняв Його з цього стану. Якби пекло було б місцем вічних мук то Ісус не міг би мати воскресення.

Ісус ясно подав різницю між вживанням слів “hades” та *геєнна*, які обоє в Біблії перекладаються як “пекло”. В Матвія 10:28 Він сказав: “І не лякайтесь тих, що вбивають тіло, душі ж не здоліють убити; а лякайтесь більше того, хто зможе погубити і душу й тіло в пеклі”. Один чоловік може вбити іншого і таким чином від правити свою жертву в підземелля, пекло чи до гробу; та Бог може воскресити його з цього стану. Тому Ісус говорив своїм учням не боятись того, що чоловік міг зробити їм, по тій причині, що він не зможе зробити більше, аніж знищити їхнє тіло. Він не може знищити їхнього права до життя. Потім Він додав, що вони повинні боятися Бога, тому що Бог має силу

знищити і душу, і тіло в пеклі, інакше кажучи, людське життя та його право на життя, і в цьому випадку Ісус вжив слово *геснна*, що означає цілковите знищення, з якого нема воскресення.

Фарисеї та інші члени духовенства, свідомо переслідували Ісуса, хоч вони знали, що Він є Сином Божим. До тих лицемірів Ісус сказав в Матвія 23:33: “Змії, ко-дло гадюче, як утічете від суду пекольного?” В цьому тексті Ісус вжив слово *геснна*, що означає цілковите знищення. Все Святе Письмо показує, що “пекло” означає гріб, могилу, або стан смерті, і замість того щоб бути розпеченим, воно є холодним і безмовним.

В більш ранній англійській літературі слово пекло, відносилось виключно до темного місця. Як приклад, чоловік сказав би: “Я поклав свої зимові яблука до пекла”; це означає, що він поклав свої яблука в темне місце, в землю, щоб зберегти їх для споживання. Твердження, що пекло це є місце свідомості і мук зародилося Сатаною, та є засноване на його брехні, і навчається цілком по заповідях людських, а не по Біблії.

Єгова, є Бог любові. Бог є цілковито послідовний і несамолюбний. Він не може бути послідовним, чи люблячим, якщо Він напише в своєму Слові, що кара за гріх є смерть, а потім, після вчинення злочину, передасть цього злочинця на вічні муки. Бог є мудрим і запрошує своїх сотворінь прийти і розсудитися з Ним. Це є цілком не розумно, що Він може мучити будь-яке сотворіння. Що доброго з цього може вийти? Бог не може мати ніякого задоволення в цьому. В Псалмі 149:4 записано, що Бог любить лише тими, хто ра-

дісно підкоряються і служать Йому, та поступають справедливо.

Наука про гаряче пекло, яку навчав духовенство, відвернула мільйони чесних людей від Бога до зневіри, а також є обчерненням Божого ім'я. Якщо духовенство дійсно вірить, що в цьому люди праві і йдуть на вічні муки, тоді вони повинні бути пильними і попереджувати людей, і повинні робити це добросовісно, незалежно від того, чи отримують вони за це будь-яку зарплату, чи ні. Якщо вони знають, що Біблія не підтримує науки, про вічні муки в пеклі, то вони повинні бути старанними і говорити людям правду, щоб люди могли знати, що Бог приготував для них. Правда дає людям належне розуміння про Бога і приносить їм духовний спокій відносно себе і відносно їх улюблених померших.

Жоден розумний священник сьогодні щиро не вірить науці про вічні муки, та все ж таки вони є людьми, які вселили цю фальшиву доктрину в свідомість людей, і вони нічого не роблять, для того щоб усунути її, і дозволити людям отримати правду. Це є добра і достатня причина, чому люди більше не повинні слідувати за ними як за вчителями Божого Слова. Проста наука Біблії є такою, що всі добрі люди при смерті йдуть до пекла, і що всі погані люди при смерті йдуть також до пекла, і що “пекло” означає гріб, могилу, чи стан смерті. Далі Святе Письмо однозначно вчить, що Господь дасть життя, свободу та спокій всім тим, хто любить і служить Йому.

Я наполегливо закликаю людей до необхідності отримати правдиве знання Біблії з тієї причини, що

правда, яка міститься в Біблії, приносить задоволення і дає можливість людям зносити свої тягарі тепер і з надією дивитися в майбутнє, бачачи, що Бог зробить, щоб повністю звільнити їх, та благословити їх. Сатана через свої установи старанно утримує людей в незнанні Біблії, і з цієї причини існує сильне протистояння щоб люди мали можливість читати книги, які публікуються та розповсюджуються, та котрі подають вияснення Біблії. Я наполегливо раджу, щоб ви сіли з своєю родиною вдома та взяли свою Біблію і ці книги, які дадуть вам можливість віднайти ці тексти в Біблії.

ГРІШНИКИ В ОЧИСНОМУ ВОГНІ

СВЯТЕ ПИСЬМО в Псалмі 51:5 та в Римлян 5:12, стверджує, що через гріх Адама всі народилися грішниками. Всі діти є грішниками по наслідству. Кожен визнає, що значна частина людства померла в гріху. Який стан тих, хто таким чином помер? Чи є хто з них в чистилищі і як що так, то яка є надія для них вирватися звідти?

Чистилище має бути місцем на півдорозі між небом та землею, де грішники терплять невизначений час покарання та очищення з надією на те, що якогось дня перейдуть до неба. Один з найвідоміших католицьких авторитетів Америки, архієпископ Джеймс Кардинал Гіббонс, в своїй книзі, опублікованій в 1904 р. під назвою “Віра наших Отців”, на сторінці 205, сказав: “Католицька церква вчить, що окрім місця вічних мук для грішників і вічного спочинку для праведних, ще існує в майбутньому житті середній стан, або місце т. є. покарання на певний час, приписаний для

тих, що померли у відпущальному гріху, і котрі не задовольнили Божої справедливості за вже прощені їм гріхи. Вона також вчить нас, що ті хто є післаний в сей середній стан, котрий називаємо чистилище, не можуть допомогти самі собі, але їм можна допомогти через голоси віруючих тут на землі. Існування чистилища безумовно, передбачає в собі відповідну догматичну користь молитися за покійних – за відправлення душ, щоб сей серед ній стан не досяг межі їхньої подорожі. Вони все ще є вигнанцями з неба і є відповідними суб'єктами Божого помилування”.

Без сумніву через страх, мільйони чесних людей були спонукані вірити (і вони повірили), що їхні мертві родичі перебувають у чистилищі, в свідомості і в терпінні, і що їм можуть допомогти молитви людей на землі. Повіривши в це, вони жертвували гроші священникам, щоб вони молились за померших, сподіваючись, що з цього може вийти якийсь добрий наслідок. Якщо ця наука про чистилище є фальшивою, то це означає, що мільйони людей були неправомірно змушені віддавати свої важко зароблені гроші через твердження, що їхня жертва принесе користь для їхніх мертвих. У цьому відношенні зло було заподіяне живим. Якщо ця наука є фальшивою, то в такому разі було вчинено дуже великий блуд, показуючи, що Бог Єгова при готовив це місце під назвою “чистилище”, де Він карає грішників, і що Він постановив, що несовищенні люди можуть бути вжиті, щоб допомогти вивести грішників звідти. Внаслідок цього Бог виглядає таким, що не має любові та ласки, і який дозволяє несовищеним сотворінням використовувати Його

Слово для грошових прибутків, чи вигоди. Таке робить Його несправедливим і є приводом для докорів.

Це є неважко помітити, що багато людей від вернулися від Бога, коли вони повірили теорії про чистилище. Головною ціллю Сатани завжди було і надалі є, щоб відвернути всіх від поклоніння правдивому Богу. Таким чином є очевидним злочинний мотив для просування вперед доктрини про чистилище, а також стає ясним, чому ця фальшива наука була нав'язана людям. Якщо наука про чистилище є правдивою, і грішники там підлягають свідомому покаранню, то чи не є розумним сподіватися що в Писанні можна знайти якісь докази цього на основі Біблії?

Без вагань я виразно заявляю, що не існує жодного тексту в Біблії, який би навіть підтримував теорію грішників в чистилищі, і що така наука є такою ж фальшивою, як і сам Сатана. Для того, щоб хтось перебував в чистилищі, свідомо терпів покарання, він мусить бути живим і свідомим. Я подаю тут декілька віршів із Святого Письма, на які потрібно звернути вашу увагу: “Бо живі знають, що помруть, а мертві нічогосінько не тямлять, і нема їм уже заплати, бо й пам'ять про них пішла в забуток; Все, що маєш снагу робити, роби руками твоїми; бо в могилі, куди ти йдеш, нема вже роботи, ні роздумування, ні знання, ні мудрості”. (Екклезіаста 9:5,10) “Бо після смерті ніхто не споминатиме тебе; а в гробі хто возхвалить тебе?” (Псальма 6:5) Кладуть їх, як овець, в підземну країну, а смерть па се їх; аж поки вранці візьмуть верх над ними праведні, і підземна країна пожере постать їх, кожного далеко від домівки його. (Псальма) Мертві не

будуть хвалити Господа, ні всі ті, що йдуть до місця мовчання. – Псалма 115:17

Поза всяким сумнівом, ці Писання доказують, що коли чоловік помирає, він нічогосінько не знає; що в смерті він не має знань, він не має ро боти, він не має пам'яті, та що він є несвідомий і в спокою, та зовсім поза існуванням.

Яка частина тіла чоловіка, може якимось чином йти до чистилища? Єдиний правильний спосіб відповісти на це питання – це дізнатися, як чоловік є сотворений. В 1 Мойсея 2:7 написано: “І создал Господь Бог чоловіка з землі польової, і вдихнув йому в ноздрі живе дихання. І став чоловік душею живою”. В цьому тексті не говориться про те, що Бог дав чоловіку душу, і що душа є безсмертна та не зможе померти. Це говорить про те, що дихаюче, рухоме сотворіння, що є назване чоловіком, є душею. Кожне дихаюче сотворіння власливо назване душею. В 1 книзі Мойсея 1:20 місця, сотворені тварини є названі душами, і це ще раніше перед сотворенням чоловіка. В 4 Мойсея 31:28 худобу на по лях є названо душами, чим вони і є.

Коли помирає грішник, то й помирає душа; і на підтвердження цього є записано в Езекиїла 18:4: “Котора душа провинить, тота й умре”. Писання, яке часто неправильно пристосовують, є це: Екклезіяста 12:7, де читаємо: “І вернеться персть, у землю чим вона й була; а дух вернеться до Бога, що дав його”.

Бог сотворив чоловіка з пороку земного, і коли він помирає, тіло повертається до пороку. Бог вмістив дихання – життя в чоловіка так само, як і у всіх інших живих істот. Перекладене слово “дихання” – це теж

саме слово, котре перекладається як “дух” або “вітер”. Це теж саме слово, з якого походить слово “дух життя [tire]”. Дихання, або дух насправді означає те, що змушує кров циркулювати і оживляти тіло; а коли його забрати, наступає смерть. Дихання було дано чоловіку з початку і представляє його право на існування; і оскільки це належить Богу, право повертається до Бога після смерті.

На підтвердження цієї точки, розглянемо біблійний текст в Екклезіяста 3:19–21: “Доля бо людська й доля звіряча однака; як сі вмирають, так і ті вмирають, і одно дихання у всіх, а людина не переважає звіря, бо все марнота. Все йде в одно місце: взялось із персті й усе вернеться у порошок. Хто бо знає, чи дух людський іде в гору, й чи звірячий дух і йде вниз, у землю?” І тіло, і дихання – життя, або дух є необхідними для утворення душі, чи живого сотворіння. Ні тіло, ні дух життя не йдуть в чистилище, щоб очиститися.

Коли грішник помирає, він йде до гробу, яке то місце відповідно називається “пекло”. Це стан темряви і спокою. Він є несвідомий, і навіки залишився б без існування, коли б Бог не передбачив деяку провізію для його повернення. Поміч, яка прийде для нього, не прийде через молитви будь-якого чоловіка на землі, які можуть бути здійснені за-для мертвого. Нехай ніхто не обманюється щодо цього питання, тому прийміть ясну науку Біблії. Через гріх першого чоловіка всі народилися грішниками і, не маючи Божої помочі, вмерши, назавжди б залишилися в гробі. Давно тому Бог дав обітницю, котра записана в Осії 13:14 такими словами: “Та я вибавлю їх із потали пекла, відкуплю

їх від смерті. Де жало твоє, смерте? а ти, пекло, де твоя перемога? жалю з-за сього у мене не буде”.

У своїй часі, та в сповненні цієї обітниці, Ісус прийшов на землю. Він сказав (Матвія 20:28), що Він прийшов саме з тією ціллю, щоб віддати своє життя як викуп за чоловіка; а в Йоана 10: 10 Він заявив, що наслідком буде те, що людство матиме можливість отримати життя. В Йоана 3:16 зазначено, що Бог післав Ісуса, таким чином, щоб дати ціну викупу, щоб ті, хто ввірували, могли жити і не загинули. Це є доказом того, що всі загинули б, якби не любляча доброта Єгови; і ті хто померли, не перебувають в чистилищі. Від того часу, як Ісус помер, щоб забезпечити ціну викупу, люди помирали протягом багатьох століть. Жоден з них не пішов на небо, тому що так сказав Ісус. Усі вони перебувають в могилі, в мовчанні чекаючи, до тих пір, поки не будуть виведені зі смерті. В Йоана 5:25 Ісус промовив: “Що прийде час, і нині єсть, що мертві почують голос Сина Божого, й почувши оживуть”. Це доводить, що вони є не живі, та не є в чистилищі. Тоді Ісус додає: “Не дивуйтесь сьому, бо прийде час, що в гробах почують голос Його, і повиходять: которі добро робили, в воскресенні життя, а которі зло робили, в воскресенні суду [для суду, Грецький переклад]”.

Це означає, що ті, хто померли в гріху, не знаючи про Божу провізію для них, отримають їхній суд на землі. Жодна людина не може бути засудженою, якщо не має певних знань. З цієї причини всі в гробах будуть підняті і дістануть знання правди та нагоду бути послухними Христу, та жити. Тому так є записано в 1 Тимофія 2:3–6: “Се бо добре і принятно перед Спасите-

лем нашим Богом, котрий хоче, щоб усі люде спаслися і до розуміння правди прийшли. Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх: свідкуваннє временами своїми”.

Якщо грішники перебувають в чистилищі та на шляху до неба, тоді викуп Ісуса Христа не може принести їм ніякої користі. Наука про чистилище уневажнює і робить недійсною велику жертву викупу, і це є доказом того, що чистилище є фальшивою наукою. Писання ясно заявляє, що немає іншого способу, через який чоловік може спастися, окрім як через кров Христа. Тільки кров Ісуса дає викуп за гріхи чоловіка. Отже, в Біблії немає жодного запису, котрий запевняв би будь-кого вірити в те, що чоловік може молитися, а його молитва призведе до усунення гріхів з грішника. Таким чином немає Писання, яке б уповноважнювало молитися за помершими.

В Римлян 5:18 є написано: “Тим же оце, як через провину одного на всіх людей осуд, так і через праведність одного на всіх людей оправданнє життя”. Також в Римлян 6:23 сказано, що життя це є дар Божий через Ісуса Христа. Ці біблійні тексти підтверджують, що ніяким іншим способом чоловік не може отримати життя. Жоден чоловік не зміг би отримати дар, не маючи спершу певних знань про запропонований дар, який він повинен отримати. Якщо він відкидає ту пропозицію, то в такому випадку дарування нема. Отже, жоден чоловік не може отримати користь від жертви викупу та прощення гріхів, поки ця особа сперш не дізнається про Божу провізію, яка була

зроблена для неї. Ось чому Бог дав свою обітницю, що і ті і інші, як праведні, так і неправедні будуть повернуті з гробів та отримають знання про правду, щоб вони могли повірити та бути послухними, і отримати дар життя.

Не будьте задоволені простим твердженням чоловіка, але візьміть свою Біблію і читайте те, що говорить Господь, і, таким чином, навчитесь правди. Книги, в яких ви зможете знайти ці підтверджуючі тексти з Біблії, та зрозуміти їх значення, час від часу приносять вам ті, хто любить Господа. Скористайтеся ними і озбройтесь біблійною наукою, і таким чином пізнаєте правду, та будете задоволені.

НЕБО

ПРО ЄГОВУ ЗАПИСАНО: Бог в Ісаїї 66:1 говорить: “Небо - престол мій а земля – підніжок ногам моїм”; Він є великий Дух, якого ні один чоловік не бачив та ніколи побачити не може, тому що чоловік – це людина, а земля – її дім. Організм людини є плоттю, а життя людини є в крові. Біблія говорить, що плоть і кров не можуть унаслідувати Царство Небесне.

“Організоване християнство” навчає, що всі добрі після смерті йдуть до неба. Бажаючи показати справедливість по відношенню до всіх конфесій духовенство каже: “Це немає значення, до якої церкви ви належите, просто таким чином ви є вірні одній: Ми всі подорожуємо різними до рогами, але до однієї цілі, яка є небо”. Це вчення є цілком неправдиве і основане на фальшивій науці, що всі душі вроджені безсмертними.

Опінія полягає в тому, що добрі йдуть до неба, що певний клас йде до чистилища і згодом може потрапити до неба, та що всі добровільно лукаві йдуть на вічні муки. Така наука вводить в оману, є фальшивою та шкідливою для людей. Помирає чоловік з доброю репутацією, успішний в торгівлі, котрий зробив якусь добру послугу в політиці і здійснив якісь благодійні вчинки для убогих. Під час поховання духовенство каже: “Цей чоловік був добрим чоловіком; він залишив свій слід у світі; він не помер, але пішов до неба”. Багато хто слухає священників і вірять їх твердження. Однак їх твердження не знаходять попертя Біблії, і ніхто не є запевнений приймаючи його.

Авель, Енох, Ной, Авраам та всі Божі пророки були “добрими” людьми, як це слово взагалі розуміють. Вони служили Богу, отримали Його признання, та всі повмирали; але ніхто з них не пішов до неба, ані не може бути там. Через багато століть після того, як ці мужі повмирали, Ісус в Йоана 3:13 сказав: “І ніхто не зійшов на небо”. В Діях апостолів 2:34 особливо є сказано, що Давид, хоча і був чоловік по серцю Божому, не пішов до неба. Йоан Хреститель був найбільшим з усіх Божих пророків, і про нього Ісус сказав в Матвія 11:11, що найменший у Царстві небесному більший від Йоана. Зрозуміло, що для того, щоби потрапити на небо, потрібно ще щось, окрім того, як рахуватися добрим. У Йоана 3:3 Ісус промовив, що коли чоловік не народиться звищ, він навіть не зможе побачити царства небесного. Жодне людське сотворіння не може піти до неба, через те, що це є помешканням духовних сотворінь.

Лукавий вплив Сатани спонукав Адама до гріха, і це стало причиною його смерті. Тоді Бог дав своє слово обітниці, що він виведе “насіння”, яке знищить Сатану та його організацію і поверне людство. Про це є зазначено в Галатах 3:16, що обіцяне “насіння” це Христос, що складається з Ісуса Христа і 144 000 членів Його тіла. Тільки такі будуть становити клас небесного Царства.

В 1 Петра 3:18 запис свідчить про те, що Ісус стався чоловіком, і як такий помер, щоб забезпечити ціну викупу; потім Він був піднятий зі смерті до духовного сотворіння. В Колосянах 1: 18,19 стосовно Ісуса написано: “І Він голова тілу і церкві, Він початок, перворідень з мертвих, щоб у всьому Йому передувати”. В 2 Тимофія 1:10 стверджується, що Ісус, через своє воскресення отворив дорогу, що дала можливість іншим людям, після цього, змінитися з людського на духовне сотворіння, та піти до неба. Ісус говорив яко маючий власть і зазначив дорогу, якою чоловік має пройти, щоб дістатися до неба. В Матвія 16:24 Він говорить: “Коли хто хоче йти слідом за мною, нехай відречеться себе самого, й візьме хрест свій, та й іде слідом за мною”. Це означає, що до неба можуть дістатися лише ті, хто йде слідами Ісуса Христа. Жодна людина не може зробити цей перший крок не маючи перше віри, а віра засновується лише через пізнання Божих замірів. Він повинен вірити в Бога і в Ісуса Христа, а потім свідомо посвятити себе, згодившись виконувати волю Божу. Його віра повинна базуватися на Слові Божім і більше ні на чім іншим. Казати, що чоловік

може вірити в будь-що і все ж таки дістатися до неба, то це є гірше ніж блуд.

Якщо чоловік вірить в Бога, і Христа як в свого Відкупителя, і потім погоджується виконувати волю Божу, то він робить перший крок, щоб слідувати за Ісусом на небеса. Тоді, якщо він бажає так поступати, Бог приймає його посвячення і зроджує цього чоловіка та визнає його своїм сином, що означає сплодження. В Якова 1:18 написано: “Схотів бо, то й породив нас словом правди, щоб бути нам якимсь почином творива Його”.

Ті, хто таким чином народжені, отримують Боже покликання, або запрошення до Царства, як сказано в Ефесянах 4:4. Ті, котрі відгукнуться на цей поклик, вступають в угоду з Богом о царство небесне. З цього часу такі покликані повинні бути вірними у виконанні волі Божої. Багато хто з покликаних не є вірними; тому Ісус сказав: “Багато бо покликаних, але вибраних мало”. Крім того, Ісус в Матвія 7:21 говорить: “Не кожний, хто промовляє до мене: Господи, Господи! – ввійде в Царство Небесне, лише той, хто чинить волю Отця мого, що на небі”. Це було б набагато безпечніше керуватися словами Ісуса, аніж взяти безпідставну заяву якогось священника, за своє керівництво.

Всі, хто йдуть до неба, мусять побідити світ. “Світ” значить зорганізовані народи землі під впливом невидимого правителя, котрим тепер є Диявол. Щоб побідити світ, потрібно однозначно зайняти свою позицію по стороні Бога. В Якова 4:4 записано, що чоловік, який є приятелем цього світу, є ворогом Бога. Причи-

на в тому, що Бог не дозволяє мати розділену вірність. Ті, кого Він забирає до неба, мусять бу ти цілком віддані Йому. Чистота, моральність та порядність є недостатніми, щоб відкрити для когось дорогу на небо. Одиниця мусить розумно і вірно служити Богу, будучи Його вірним та правдивим слугою.

Священники навчають, що малі діти йдуть до неба, і в доказ цієї неправдивої заяви вони наводять слова Ісуса в Матвія 19:14, а саме: “Пустіть дітей! Не бороніть їм приходити до мене, бо таких Царство Небесне”. Ісус не сказав, що малі діти підуть до неба. Помилкове заключення, до якого прийшли священники, пояснюється тим, що вони ігнорують контекст і вживають слова Ісуса поза їх властивим пристосуванням. Контекст показує, що ученики Ісуса спорили між собою щодо сього, хто з них буде більший в Царстві небеснім. Записано що Ісус, покликавши до себе маленьку дитину і вказуючи на дитя, сказав своїм ученикам: з таких складається Царство небесне; і якщо ви не зміните свого наряду діланья, і не станете як ця маленька дитина, то ви не зможете піти до неба; а той, хто так зробить, буде найбільшим у Царстві небеснім”. Ісус вжив дитину як приклад, щоб подати своїм учням урок. Дитина є відкрита пряма і послушна своїм батькам. Дитина Божа мусить бути вірною Богу і цілковито послушною Його заповідям.

Всі признають той факт, що діти не мають достатніх розумових здібностей для укладення угоди. Ніхто не може так само почати небесний шлях, поки він перше не зробить договір чи угоду чинити волю Божу. Така угода повинна бути спочатку заснована на знанні

правди, після чого повинна дотримуватись через вірність Богу та Христу. Ці речі дитина не може виконати. Писання показують, що жодна дитина ніколи в небі не буде. Вічний дім дітей буде на землі, земля стане для них благословенним місцем; і вони будуть відновлені до совершенності.

Духовенство навчав, що грішники знаходять ся в чистилищі і що таким грішникам можна допомогти під час чистилища молитвами священників, і тоді згодом будуть перенесені до неба. Таке вчення є цілком фальшиве. Жоден чоловік не може піти до неба, якщо спершу він не посвятить себе Богу поки живе на землі, а по тім докаже свою вірність Богу з того часу, і до самої своєї смерті. Ті, хто будуть забрані до неба, мусять вмерти і мусять бути вірними в сметі Богу та Христу. На підтвердження цього написано в 2 Тимофія 2:11,12: “Коли ми з Ним померли, то разом з Ним будемо й жити. Коли страждаємо, то з Ним будемо й царювати. Коли Його зрікаємося, то й Він зречеться нас”.

Страждання Ісуса Христа були визвані докорами та переслідуванням, нанесеними Йому через Його вірність Богу та Його угоді. Люди, які в основному були відповідальні за таку опозицію та переслідування, були духовенством того дня, і Ісус говорив їм, що вони це чинили через вплив свого отця Диявола, котрий є богом цього лукавого світу. В Йоана, в п'ятнадцятій голові, Ісус сказав до своїх послідовників по суті так: “Я ваш Вчитель і вибрав вас зі світу, і по тій причині вас зненавидять люди цього світу; В світі ви будете мати горе, але будьте відважні, Я світ переміг”. Всі,

хто йде до неба, мусять піти таким шляхом. Діти та грішники не візьмуть такого напрямку. В 2 Тимофія 3:11,12 Павло писав: “Переслідування і страждання... спіткали мене... та від усіх них Господь мене визволив! Та й усі, що побожно схочуть жити у Христі Ісусі, будуть переслідувані”.

Крім того, Святе Письмо показує, що ті, хто становитиме клас небесного Царства, мусять бути вірними свідками Бога, і як такі, мусять давати свідоцтво про правду, поки вони перебувають на землі. В Об’явленні 12:17 записано, що ті, хто вірно підкоряються Божим заповідям і проголошують це свідоцтво, є особливою мішенню Диявола. Сьогодні в Сполучених Штатах налічується більш ніж 150000 священників, і жоден з них не навчає людей про Боже Царство для помочі, благословення та відновлення народів на землі. Існує маленька група чоловіків та жінок, які використовують свій вільний час, переходячи з дому в дім, особливо в неділю, щоб повідомити людей про Боже царство, і це вони роблять, показуючи їм друковане повідомлення, яке міститься в книзі *Правительство* та інших книгах. Вони є свідками Бога і постійно переслідуються духовенством. Очікується, що це переслідування і опозиція триватимуть, і лише ті, хто вірно продовжуватиме йти далі, незважаючи на це, отримають Господню ласку бу ти взятими до неба. В Матвія 24:13 Ісус сказав до своїх послідовників: “Той хто витримає до останку, той спасеться”.

Ті, хто стануть членами класу небесного Царства, у воскресенні будуть змінені з людських на духовні сотворіння, і тоді побачать Господа і отримають великі

благословенства духовного життя. Тим, і тільки таким, хто таким чином, зберігає вірність Ісуса, в Об'явленні 2:10 сказано: “Будь вірний до смерті, і дам тобі вінець життя”.

Духовенство говорить вам, що чоловік котрий приєднується до будь-якої церкви, регулярно сплачує свої внески, живе чесним і гідним життям, незважаючи на те, що він бере активну участь в політичних та фінансових справах цього світу, проте коли він помирає, він йде прямо до неба. Святе Письмо показує, що духовенство не говорить вам правди. Віра в брехню, навіть коли це приносить на деякий час потіху, нікому не приносить користі. Духовенство неодноразово говорило вам, що малі діти коли помирають йдуть до неба. Писання показують, що стосовно цього вони не говорять вам правди. Ви знайдете справжню потіху, вивчаючи правду Божого Слова. Біблія доводить, що лише мале число людей йдуть до неба, тоді як маса людства може надіятися на вічне життя на землі, якщо вони будуть послухні Божому звершеному закону.

БАГАТИЙ ЧОЛОВІК В ПЕКЛІ

СПРАВЕДЛИВІСТЬ Є ОСНОВОЮ БОЖОГО престолу. Тому будь-яка доктрина, яка суперечить справедливості, та кидає зневагу на Боже ім'я, повинна бути уважно досліджена, перш ніж прислухатися до неї. Наука про вічні муки опрокидає правду і обчерняє Боже ім'я. Щоб підтвердити науку про вічні муки, духовенство спирається на текст з Біблії про багатого чоловіка в пеклі, та убогого на лоні Авраама. Це Писання є приповіддю і не вчить про вічні муки грішни-

ків. Цей Біблійний текст знаходиться в Луки 16:19–31 і повинен бути уважно прочитаний. Таким чином, я цитую вірші 19–23: “Один же чоловік був заможний, і одягавсь у кармазин та висон, і жив що дня пишно. Убогий же один був, на ім’я Лазар, що лежав перед ворітьми його го весь у струпі і бажав погодуватись округинами, що падали з стола багатиревого; тільки ж і собаки приходячи лизали рани його. Сталося ж, що вмер убогий, і перенесли його ангели на лоно Авраамове; умер же й багатир і поховали його. І в пеклі зняв він очі свої, будучи в муках, і побачив оддалеки Авраама, й Лазаря на лоні його”.

Приповідь – це свідчення символічною мовою, ціль якої є викласти науку за допомогою ілюстрації. Священники наполегливо стверджують, що це Писання не є приповідю, а є буквальною поданням дійсності. Пристосування цього тексту Біблії буквально, робить його абсурдним, і ви зараз це побачите. Записано є, що один чоловік був багатий, носив гарний одяг, і мав достаток їжі, та він помер і пішов до пекла. Ніяка інша річ не вказана в розповіді про нього. Бути багатим, без сумніву, не є причиною того, щоб вічно мучитися. Нехай в світі помер багатий чоловік, то проте ти не можеш змусити священника з’явитися на його похоронах і сказати, що цей чоловік пішов до пекла, через те що він був багатий, носив гарний одяг і мав по достатку їди.

Інший чоловік був убогий, одягненим у лахміття, покритий струпом, і лежав у воріт багатого чоловіка, жебракуючи. Він помер і був перенесений ангелами на лоно Авраама; а священники кажуть, що це означає,

що він був взятий ангелами на небо. Звичайно, розсуджуючи ніхто не може повірити, що Бог забирає людей до неба лише тому, що вони убогі та покриті струпом і лежать біля чийось воріт, та жебракують. Якби це було правилом, то в такому разі дуже мало з тих які стверджують, що вони пішли на небо, попадуть туди коли-небудь. Ви рідко бачите священника в стані нужденного бідняка.

Дальше в Писанні говориться, що багатий чоловік помер, і згодом відкрив свої очі. Хто-небудь бачив мертвого чоловіка, що відкриває свої очі? Писання розповідає про те, що багатий чоловік перебувавши в муках покликнув, щоб убогий чоловік прийшов до нього з однією краплею води і охолодив його язик. Якби багач терпів муки в пеклі, і там було так гаряче, як священники заявляють, тоді це було б неможливо для будь-якого чоловіка дістатися до нього за сотню ярдів з рівним відром води, але крапля набагато менша. Буквальне тлумачення цього біблійного тексту обурює розум та справедливість, і є гіршим за безглуздя.

Коли ми зрозуміємо дійсну постановку тексту, то це є неважко помітити, що це є притча, і що вона означає. Ісус сказав ці слова до фарисеїв, які і були священниками в той день. Вони були провідниками в Ізраїлі. Ізраїль був єдиним на родом, з котрим Бог заключив угоду, і тими людьми, до котрих Він сказав, в другій книзі Мойсея 19:5,6: “Оце ж, коли будете гласу мого послухати й хранити завіт мій із вами й умову, дак будете пай мій в народах, моя ж бо земля вся вселенна, І будете в мене ви царством сьвященним, наро-

дом вибраним. Се словеса, що мусиш возглаголати синам Ізрайлевим”. Таким чином Ісус зобразив у цій притчі народ Ізраїлю, як багатого чоловіка. Його пурпуровий одяг та тонке лляне полотно були символом царської власті і ласки, якими насолоджувався від Бога.

Всі інші народи, за винятком ізраїльтян, називались погани і були поза межами Божої ласки, і тому є представлені Ісусом під символом убогого. В притчі убогий Лазар представляє всі ці народи. Ізраїльтяни часто називали поган псами, з ціллю показати відсутність Божої прихильності до них. Ісус народився жидовином, і про нього є написано в Йоана 1:11: “У своє прийшов, і свої не прийняли Його”.

Саме фарисейські священники очолили бунт проти Ісуса. Тому притча являється пророчим свідоцтвом Ісуса про те, що день був недалекий, коли багатий чоловік, тобто народ Ізраїлю, по винен втратити прихильність Бога; а убогі поганські народи таку ласку отримають.

При події жертвоприношення Ісаака Бог вжив Авраама, щоб представити Його, і в цій притчі Авраам є образом Бога; а Його лоно представляє Божу ласку, яка прийде до поган, коли ізраїльтяни будуть відкинуті. Маючи спочатку на увазі ці факти, ви уявіть собі в умі Ісу сову промову до фарисеїв. Він сказав їм, що через їхню невірність Царство Боже буде відібране від них і віддане народові, який шануватиме Його Слово та ім'я. Він виповів це пророцтво на символічній мові, відносно багатого чоловіка та убогого, щоб таким чином було дано свідоцтво про Божу осторогу для духо-

венства в той день. Пророцтво може бути зрозуміле будь-якою особою після того, як воно виповнеться, або буде в процесі сповнення. Коли показують ся фізичні факти, які виконують пророцтво, ви можете знати, що це становить його сповнення. Події, які сповняють притчу є такі:

Незабаром після того, як Ісус так вирік, Його вбили. Через кілька років народ Ізраїлю був зовсім знищений, а люд його був розпорошений серед інших народів землі. Таким чином Багатий чоловік, тобто народ Ізраїлю помер, і пішов до пекла, що означає стан забуття, або стан неіснування, як нації. З тих пір народ Ізраїлю переносив терпіння, через велику кількість несправедливості завданої їм іншими націями та народами. Таким чином, факти точно відповідають притчі про те, що багач перебував в муках.

Потім поганські народи, зображені убогим, були приведені до Божої ласки. Цей перехід представляє смерть убогого, тому що його стан, як жебрака, перестав існувати. Від Корнилія погани почали отримувати Божу ласку, і з тих пір послідовники Христа були переважно із поган. Це чітко було передсказано в приповіді про те, що убогий був перенесений на лоно Авраама, що означає Божу ласку. Дії апостолів 13:46, є підтверджуючим текстом цієї зміни, де є написано:

“Озвавшись Павел та Варнава, сказали сьміливо: До вас треба було перше промовити слово Боже; коли ж відкинули ви його і вважаєте себе за недостойних життя вічного, то ось обертаємось до поган”.

В притчі народ Ізраїлю зображений як багатий чоловік, котрий взиває до Авраама, послати Лазаря,

щоб він приніс йому краплю води. Фак том є те, що протягом багатьох століть, ізраїльтяни благали і молилися, щоб Бог послав їм хоч деяке полегшення через поганські народи землі. Ісус цією притчою пророкував фарисеям саме це становище. Крапля води в приповіді є образом малої міри правди, яка б допомогла освіжити ізраїльтян у їхніх утисках. Ісус предсказав, що на цю просьбу ізраїльтян буде відповідь в такий спосіб: “Коли ви були в Божій ласці ви мали усі добрі річі та всяку можливість бути особливим скарбом Божим; і ви це відкинули. Язичники не мали нічого, але були в великому смутку і нужді. Тепер ласка Бога обернулася до поган, і вони мають потіху, а ви повинні терпіти”. Історичні факти, які перейшли з тих пір, точно відповідають пророцтву. Окрім всіх інших ізраїльтяни довгий час мали ласку від Бога, але від 73 року нашої ери вони постійно терпіли.

У притчі Ісус говорить про велику прірву між багатим та убогим. Що ж представляє ця прірва? Ізраїльтяни виглядали прихід могутнього правителя, який буде правити по всій землі. Коли Ісус прийшов до них і представив їм себе, як Царя, духовенство відкинуло Його і вплинуло на народ робити так само. Погани, що слідували за Христом, прийняли його як Богом помазаного Царя, який правитиме світом в праведності. Як показує притча, якщо б ізраїльтяни не відмовилися би прийняти Христа, то і погани не стали б євреями; в наслідок цього це спричинило велику прірву або розділення простору між ними. Ісус тоді говорив ізраїльтянам символічно, по суті таке: “Той факт, що ви відкинули Божу провізію для вас, і той факт, що

Божа ласка обернулася до Поган, робить велику прірву між вами”.

В тому часі, коли Ісус промовляв цю притчу, народ Ізраїлю був поділений, частина перебувала під поколінням Юди, а друга під поколінням Ефрема. Багато їхніх братів ще були в Вавилон. Притча відноситься конкретно до тих, хто знаходився в Палестині, і слова, відносно п'яти братів, явно були застосовані Господом, щоб показати, що всі покоління Ізраїлю втратять ласку від Бога. Далі слова приповіді показують, що поганам було б марно нести вість від Бога до ізраїльтян, бо ізраїльтяни мали Мойсея та про років, і тих вони відкинули; навіть якщо хтось прийшов би до них із “мертвих” поганських на родів то вони не повірили б тому, що Бог мав їм сказати. Факти показують, що пророцтво Ісуса стосовно цього точно сповнилось. Провідники Ізраїлю відкинули Мойсея та пророків, які писали про Ісуса Христа, як Царя, і вони не почули послання про Ісуса Христа, яке було послано їм через поган.

Ця приповідь ніколи не мала будь-якого відношення до покарання грішників. Давно тому Сатана вхопився за неї, щоб обчернити Бога і відвернути від нього людей. Духовенство використовує цю притчу, щоб настрашити багатьох людей, особливо несвідомих, і в такий спосіб спонукують їх приєднатися до своїх церковних організацій. В той же самий час вони зневажають Христа та велике Боже ім'я, через таке фальшиве пристосування цього тексту Біблії і тим самим змусили мільйони чесних людей відвернутися від Бога та Біблії. Багато людей розсуджують прибли-

зно так: Якщо Бог є таким, як описує духовенство, і це зображення про бага того та убогого є від Нього, як духовенство ка же нам, Він не може бути справедливим і люблячим Богом, і ми не будемо служити Йому.

Пророча приповідь, яку вивів Ісус, має своє сповнення. Замість того, щоб навчати, що Бог є тираном, і підготував місце де Він вічно бу де мучити людей, вона показує, наскільки милосердний є Бог, навчаючи людей через слова Ісуса і попереджаючи їх про те, що повинно статися. Тепер притча може бути зрозуміла як Ізраїлю, так і поганам. Інші тексти Писання показують, що Божа ласка повернеться до Ізраїлю і послухний Ізраїль буде привернений. Настає час з'єднання, коли кожна особа, як і ізраїльтяни, так і погани, матимуть нагоду пізнати правду. Ті, хто чують правду і будуть послухні Господу, будуть привернені до життя, і тоді з радістю вони будуть поклонятися і служити Богу Єгові. Коли світло світить на Слово Боже, висвітлюючи правду в розумі щирого студента, милість та любляча доброта нашого Бога видаються ще більш вражаючими, і ми з радістю славимо Його ім'я та розповідаємо іншим про Нього.

РОЗБІЙНИКИ НА НЕБІ

МАЙЖЕ У ВСІХ ЛЮДЕЙ в якійсь мірі є почуття справедливості, і вони відвертаються від того що є несправедливим. Будь-яке вчення, що показує, що Бог є несправедливим, приз водить до того, що чесні люди мало інтересують ся ним, або взагалі відвертаються від нього. Як що чоловік може бути злочинцем протягом усіх своїх літ, робити багато зла, а потім

в останню хвилину перед своєю смертю розкаятися і бути зараз забраним на небо, то так призначається винагорода за злодіяння. Чесні люди не хочуть вірити, що Бог має будь-яку таку домовленість. Протягом багатьох років духовенство навчає цю дивну та несправедливу доктрину і стверджує, що Біблія їх в цьому підтримує. Біблійний текст, на якому вони ґрунтують своє заключення, знаходиться в єв. від Луки 23:39–43, що відноситься до двох розбійників, між якими був розіп'ятий Ісус, і з якого я цитую наступне: “Один же з повішених лиходіїв хулив Його, кажучи: Коли Ти Христос, спаси себе й нас! Озвавшись ж другий, докорив йому, кажучи: І не боїшся Бога, коли в такому ж осуді єси? Та ми по правді; по заслuzі бо за те, що коїли, приймаємо; сей же нічого недоброго не зробив. І сказав до Ісуса: Спогадай мене, Господи, як прийдеш у царство Твоє. І рече йому Ісус: Істино глаголю тобі: Сьогодні зо мною будеш у раю”.

Люди були змушені вірити, що цей текст доводить, що при смерті чоловік відразу ж потрапає на небо, або в пекло; що він може бути злим і чинити будь-які злочини до самої години своєї смерті, і якщо на смертному ложі він покається і висповідається перед якимось священником, то він може бути звільнений від усіх гріхів і відразу забраний на небо. Інший чоловік, який старався чесно поводитися зі своїми сусідами, і поступати наскільки можливо справедливо, почувши таке тлумачення, яке оперте на Святому Писанні, в дійсності скаже: “Якщо в такий спосіб Бог приймає людей на небо, то я не маю бажання туди йти”. Наслідком стало те, що по цій причині багато відкинули

Біблію, дорікали Богові та відвернулися від Нього. Це є ще одна витончена схема ворога Сатани, щоб тримати людей у темряві.

Тепер я представлю докази того, що злодій, який згадується в цьому вірші не пішов до неба того самого дня, і більше того, що він ніколи не буде на небі, до того ж, що розкаяння розбійників, або інших на смертному ложі не є пропуском на небо, в будь якому випадку. Зверніть увагу, що священники стверджують, що розбійник того самого дня, коли він помер, пішов відразу на небо, через те, що Ісус вжив слова “Нині будеш зо мною в раю”. Якщо Ісус не пішов на небо того дня, то має бути щось неправильним в тлумаченні, яке було зроблено стосовно цього місця Святого Письма.

Біблія свідчить, що Ісус був мертвий, та був у гробі протягом трьох днів; що третього дня Він воскрес із мертвих; і що після Його воскресення, Він сказав Марії, як це записано в Йоана 20:17: “Не приторкайся до мене; ще бо не зійшов до Отця мого, а йди до братів моїх, та скажи їм: Я схожу до Отця мого й Отця вашого, й Бога мого й Бога вашого”.

Сорок днів після цього Ісус з’явився своїм учням на Оливній горі і дав їм настанови, а по тім, як сказано в Діяннях апостолів 1:6–11, Він був забраний, або піднесений на небо. Внаслідок цього є беззаперечний доказ, що Ісус не вознісся до неба раніше сорока трьох днів після свого розп’яття на хресті. Якщо розбійник був забраний на небо в день його смерті, то в такому разі він пішов туди сорок три дні перед Ісусом. Це було б неможливим, тому що в Колосян 1:18 є записано, що

Ісус перший воскрес із мертвих і дістав першенство над усім. В 2 Тимофія 1:10 є за значено, що коли Ісус явився в небі, Він приніс життя і безсмертя для світу. Ісус повинен бути першим, і злодій не міг у той час отримати життя, тим більше з'явитися в раю, раніше чим Ісус вознісся на небо.

Одинадцять вірних учнів, які вірно і твердо стояли за Ісусом протягом усіх Його випробувань, були прийняті в угоду о Царство. Вони були вірні протягом довгого періоду часу, і вони мали правдиве свідчення від Ісуса, що вони не можуть піти до неба, аж до Його другого приходу. В Йоанна, в чотирнадцятій голові, Він сказав до них, що Він йде, щоб наготовити їм місце, і знову прийде, і прийме їх до себе. В Матвія 7:21 Ісус сказав: “Не кожен, хто говорить до мене: Господи, Господи! увійде в царство небесне, а той, хто чинить волю Отця мого, що на небі”. Павло вірний апостол, перед своєю смертю, писав у 2 Тимофія 4:7,8, що він був вірним, але не може піти до неба аж до другого приходу Господа Ісуса. В цьому ж посланні є записано, що суд живих і мертвих наступить під-час другого приходу Господа Ісуса. Отже цілком нерозумно ро бити висновок, що Господь зробив би більш щедре правило для розбійника – взяти його на небо того ж дня, коли він помер, і вимагати від вірних людей чекати століттями.

Господь положив правило, згідно з яким мусять керуватися всі, хто будь-коли буде в небі. В Матвія 16:24 Він сказав: “Рече тоді Ісус ученикам своїм: Коли хто хоче йти слідом за мною, нехай відречеться себе самого, й візьме хрест свій, та й іде слідом за мною”. В

п'ятнадцятій голові Євангелії від Йоана, Він заявив, що всі, хто буде Його послідовниками, повинні свідчити про правду і через свою вірність повинні терпіти переслідування. Розбійник не зробив жодного із цих кроків, і ніхто в свою перед смертну хвилину, не зможе в будь-який спосіб виконати жодну з цих вимог. Крім того, Ісус сказав, що перш ніж будь-хто може дістатися до неба, він повинен побідити світ. Це є неможливим для розбійника; і це є неможливим для будь-кого на передсмертному ложі.

У 2 листі до Тимофія 2:11 це правило ясно зазначено так: “Вірне слово: коли бо ми з Ним умерли, то з Ним і житимем”. Теорія священників про те, що розбійники йдуть до неба того самого дня, коли вони помирають, заснована на фальшивій доктрині про вроджене безсмертя душі. Все Святе Писання показує, що розбійник помер і пішов до пекла, яке є могилою, та що він до цього дня є в могилі, і що він буде пробуджений зі смерті в майбутньому та під-час царювання Христа.

Що, насправді вчить Святе Письмо відносно “розбійника в раю”, то це є: Протягом більш як трьох років до свого розп'яття, Ісус проповідував жидам про царство Боже. Він говорив їм, що Бог послав Його проповідувати про цю вість, що у своїм назначенім часі Він встановить давно обіцяне Царство. Майже кожен в Палестині знав, що Ісус об'явив себе Царем. Тим натовпом, котрий обвинувачував Його та переслідував Його, і був відповідальним за Його ганебний суд та несправедливий присуд, було духовенство того дня, і воно знало, що Він був Царем. Пілат запропону-

вав звільнити Ісуса, але духовенство настоювало, щоб замість Нього від пустили Варнаву, знаного розбійника, а Ісус мав бути розіп'ятий. Потім вони повісили Ісуса між двома розбійниками і над деревом повісили знак підписавши такими словами: “Це Ісус, Цар Юдейський”. Духовенство стояло поруч та насміхалось з Ісуса і підбурювало натовп, включаючи розбійників, робити те саме. Один із розбійників, бачивши все це, зробив висновок, що Ісус був цілком незвичайним чоловіком, що Він був абсолютно невинний, та що Він був по правді обіцяним Царем. Тому той розбійник Йому сказав: “Спогадай мене, Господи, як прийдеш у царство Твоє”. У відповідь на ті добрі слова розбійника, які значно різняться від тих, які промовляє духовенство, Ісус сказав розбійнику: “Я кажу тобі сьогодні, ти будеш зі мною в раю”. Ісус не сказав: Ти в цей самий день підеш на не бо, ані навіть до раю того ж дня. Ісус зробив заяву того дня, у той час, коли Він був на дереві. По суті це те, що Ісус сказав розбійнику: “Ти показав свою віру в мене як в Царя, і тепер в цей день Я даю тобі своє слово обітниці, що ти будеш в раю”. Не те, що він повинен був піти туди того самого дня, але що обітницю було зроблено в той день.

Слово “Рай” означає, Райський сад і має відношення до відновленої землі. Робота по відновленню цієї землі до славного місця, буде виконана Ісусом Христом під час Його правління. Всі з людства послухні одиниці отримають можливість бути відновленими і жити вічно в Раю на землі. Обітниця Ісуса розбійнику була: “Я кажу тобі сьогодні, чи ти будеш зо мною в раю?” Єдине тлумачення, яке може належним чином розста-

вити слова Ісуса, є таке: **Що розбійник буде пробуджений від смерті та отримає нагоду бути в раю.**

Того дня, коли розбійник помер, він пішов до пекла, або до гробу, і досі є там. Коли Царство Ісуса Христа буде в повній мірі, всі мертві будуть виведені зі своїх гробів, в тому числі і розбійник. Усім тоді буде дано нагоду пізнати правду, і ті хто підчиняться праведному Богу, будуть відновлені до вічного життя в Раю на землі. Це однак буде в майбутньому. Саме в той день – Ісусового розп'яття на хресті, Він дав таку обітницю.

Як цьому неправильному поясненні тексту люди так довго вірили? Подивіться на текст у своїй Біблії, і ви побачите кому, що слідує за словом “тобі”, і наголошення на слові “сьогодні” (гляди англійську версію). Такі розділові знаки не були знані в часі Ісуса. Вони вперше зачали вживатися в шістнадцятому столітті. Перекладачі поставили кому в неправильному місці. Тепер заберіть кому з її місця і прочитайте текст без розділових знаків, ставлячи наголос на слові “сьогодні” і подивіться, як по різному це звучить. “Я кажу тобі сьогодні ти будеш зо мною в раю”. Так він буде, за умови, що він буде послухний Богу. Заява Ісуса не є випадковою, і тут чітко слід зробити висновок, що розбійник матиме нагоду бути в Раю і буде там, як що буде послухний.

Коли правильно розуміти слова Ісуса промовлені до розбійника, повністю руйнуються фальшиві теорії про сповідь на передсмертному ложе та безсмертя душі. Текст, який духовенство використовувало надмірно, щоб довести свої фальшиві твердження, доказує якраз його абсолютну протилежність. В 1 Коринтян 6:10 є

записано: Ніякі розбійники не успадкують Царства Божого. Це є ще одне переконливе підтвердження того, що розбійник ніколи не буде на небі і що духовенство є фальшивими свідками.

Встановлення Божого царства є правдою найбільшої важності. Ісус закликав своїх учнів, щоб завжди молилися: “Най прийде Царство Твоє, най буде воля Твоя, як на небі, так і на землі”. Це відбудеться на землі. Шляхом шахрайства та введення в оману, Сатана тримав людей в темряві щодо дійсного значення Господнього Царства. Тепер настав час, коли цар Божий взявся за справи людства. Сатана вже скинутий з неба, і війська маршкують до Армагедону; який буде остаточною великою битвою, котра повністю усуне сатану від земних справ. Тоді Цар Христос дістане цілковитий, та в повній мірі контроль. У той час, під Його правлінням, як заявив пророк Божий, земля стане раєм. Тоді пустеля зацвіте, як троянда, і всі покинуті місця будуть радіти. У той час на землю повернуться усі мертві з їхніх могил і придуть з піснями радості на своїх устах. Серед тих, які повернуть до життя, буде розбійник, розп'ятий поруч із Господом. Тоді розбійнику буде дана можливість отримати знання про правду і, якщо він буде послухний, буде відновлений до совершенного життя в Раю. Саме ці великі правди Царства Господнього зараз приносять до ваших дверей чоловіки і жінки у формі книжок. Ці книги містять пояснення Біблії і дають вам можливість дізнатися правду. Скористайтеся ними та вивчайте Біблію, та дізнайтесь про шлях до вічного життя в Божому Раю.

ДЕ ЗНАХОДЯТЬСЯ ПОМЕРШІ

КОЖНА ЗРІЛА особа мала певний досвід зі смертю. Родич чи близький товариш помираючи, залишає за собою певне число опечалених сердець. Так як ніхто з померших не повернувся, щоб дати свідоцтво для тих, хто на землі, кожна особа в якийсь момент ставить таке питання: “Де знаходяться померші?” Невластива відповідь на це питання приносить більше смутку, сумнівів і відчаю. Властива відповідь приносить душевний спокій і надію, як для мертвих, так і для живих. Згідно з правилами, тому що обидві відповіді можуть бути цілком протилежними, я коротко наводжу відповідь, яку дає духовенство, а потім відповідь, яка ґрунтується на Біблії, і ви можете обирати між ними.

Духovenство взагалі каже: “Смерті немає; те, що ми називаємо смертю – це зміна від одного стану до іншого; тіло вмирає, але душа продовжує жити далі; душа добра переходить зразу ж до неба; ті які не дуже добрі йдуть в чистилище і згодом можуть досягти небес, в той час, як дуже погані йдуть на вічні муки”. Я рішуче стверджую, що ця відповідь духовенства є фальшивою і віддаляє чоловіка від Бога до зневіри.

Духovenство наполегливо стверджує, що прості люди не можуть самостійно вчитися з Біблії, але повинні приймати її настанови від священників. Тому духовенство зухвало висловлює такі твердження, як істину, та які абсолютно не підтримуються правдою, і розраховують, що люди проковтнуть такі заяви, оскільки вони зроблені ними. Настав час для простих людей

отримати знання правди, і Бог забезпечив достатню провізію, для всіх таких мати правду без втручання, чи допомоги духовенства. Господь – справжній тлумач, або Святе Писання. Він переводить фізичні факти, які показують сповнення Його пророчого Слова, і чесні та здібні до навчання люди можуть ставити ці факти побіч Святого Писання, та пізнавати правду. Для того, щоб допомогти людям знайти ці доказові тексти, такі книги, як *Примирення*, *Визволення*, *Правительство* та *Життя*, публікуються, та приносяться до ваших дверей чоловіками та жінками, які люблять Бога і хочуть допомогти вам отримати правду. Святе Письмо, коли розуміємо, показує, що духовенство було головним інструментом, щоб тримати людей у темряві що до того, де знаходяться мертві.

Біблія розповідає про те, що Бог сказав людині, що порушення Його закону призведе до смерті і що стан смерті означає відсутність життя. Це був Сатана Диявол, який першим сказав, “нема смерті”. Відносно нього Ісус промовив: “Він є брехун, і отець брехні”, що означає, що брехня походить від Диявола. Духовенство навчає, так як їх батько: “Тіло вмирає, але душа безсмертна живе вічно”. Біблія говорить, що чоловік смертний, і що він не має безсмертної душі. Божий пророк у Псалмі 89:48 записав: “Котрий чоловік живе і не побачить смерті? Чи визволить душу свою від сирії землі?” Він не сказав, що тільки тіло вмирає, а навпаки, сказано в Езекиїла 18:4: “Котра душа провинить, тота і умре”. Це є правдою по тій причині, що кожен чоловік є душею; жоден чоловік не володіє душею. Слово “душа” означає дихаюче сотворіння.

Духовенство стверджує, що при так званій “смерті”, чоловік лише переходить в інший стан, але все ж таки залишається свідомим. Біблія каже, що твердження духовенства є фальшивим. В Псалмі 115:17 сказано: “Мертві не будуть хвалити Господа, ні всі ті, що йдуть до місця мовчання”. В Екклезіаста 9:5, 10 є записано: “Бо живі знають, що помруть, а мертві нічогосінько не тямлять, і нема їм уже заплати, бо й пам’ять про них пішла в забуток; Все, що маєш снагу робити, роби руками твоїми; бо в могилі, куди ти йдеш, нема вже роботи, ні роздумування, ні знання, ні мудрості”. В Псалмі 6:5 є записано: “Бо після смерті ніхто не споминатиме тебе; а в гробі хто возхвалить тебе?” Люди повинні вибрати між безпідставною заявою духовенства і ясними свідченнями правди із Божого Слова.

Нехай кожний чесний чоловік запитає себе самого: Яку користь може принести мені моя віра в брехню? Цей факт, що духовенство, яке робить ці фальшиві заяви, стверджує, що робить це сумлінно, не міняє справи. Покоління за поколінням було засліплене відносно правди через таку, вищезгадану фальшиву науку. В 2 Коринтян 4:3,4 заявляється, що Сатана є відповідальний за цю сліпоту народів.

Але чому повинні всі люди помирати? Писання ясно відповідає на це. Першого чоловіка було засуджено на смерть тому, що він переступив Божий закон. Бог вирік присуд Адамові, як записано в 1 книзі Мойсея 3:17–19, в цих словах: “Тернину та осет родитиме вона тобі, і їсти меш польове зело. У поті лица твого їсти меш хліб твій, аж покіль вернешся в землю, що з неї й узято тебе. Земля бо еси і землею візьмешся. І дав чо-

ловік жінці своїй ім'я Єва: бо вона мати всіх живих". Цей присуд, чи вирок є ясным і означає те, що він говорить.

Після того, як Адамові був винесений смертний вирок, в нього народилися діти. Батьки були під присудом, тому й діти народились несовершеними. Отже, в Псалмї 51:5 сказано: "Ось бо я в беззаконню родився, і в гріху по чала мене мати моя". Всі діти по наслідству народжуються грішниками, і коли будь-хто з них помирає, то той повертається до земного пороху. В Псалмї 146:4 є записано: "(Чоловік) Вийде дух з його, знов до землі своєї він вертає; того ж дня самого задуми його марою стали". Це означає, що він є цілком не-свідомий. Добрий і поганий обидва потрапили в пекло після смерті. Тут не мається на увазі, що вони є десь свідомими, але це означає, що вони є в могилі цілком несвідомі. Вони не страждають, тому що вони не існують.

Якщо добрі після смерті потрапляють на небо, то тоді б смерть була б для всіх таких другом; тоді як Писання загалом говорить про смерть, як про великого ворога чоловіка. Потвора-ворог, котрий утримує тисячі і мільйони в смерті, але Бог милосердно забезпечив їм провізію, щоб вивести їх з-під контролю цього ворога. Бог давно, через свого пророка Осію 13:14, дав обітницю увільнити чоловіка від смерті та гробу. Як би хтось з померших пішов на небо, то Бог би не дав такої обітниці. Навпаки, Він сказав, що вони є в гробі, і з нього Він визволить чоловіка.

Милосердя Бога, яке ми називаємо "любов'ю", провиділо повернення назад мертвих і на дання їм мож-

ливості жити. В Йоана 3:16 є записано: “Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погиб, а мав життє вічне”. Погиб – означає назавжди пішов з життя. Зрозуміло, що цей текст значить, що все людство загинуло б, якщо б не любляча провізія, яку Бог забезпечив через Ісуса Христа.

Зауважте тепер, якою ясною мовою Біблія вказує на Божу провізію, яка була зроблена, щоб викупити людину з гробу. Це був звершений чоловік, який згрішив і на всіх приніс гріх. В Римлян 5:12 є так заявлено: Обітниця Бога – це викуп, або повернення людини з смерті та гробу. В Матвія 20:28 Ісус говорить, що прийшов на землю задля того, щоб дати своє життя як викуп за чоловіка. Тільки звершений чоловік міг зайняти місце Адама і померти замість нього, щоб людина була вибавлена від смерті. Всі люди на землі, будучи нащадками Адама, були незвершені, і в наслідок цього були непридатними, щоб викупити людський рід. Тоді, як сказано в Йоана 1:14, Бог післав Ісуса, який стався плоттю та кров'ю, як совершенний чоловік, щоб Він міг спасти людей. В Йоана 10:10 Ісус сказав, що Він віддає своє життя для того, щоб люди могли жити. Саме це доказує неправдивість заяви духовенства про те, що померші продовжують жити далі. Якби священники були правдиві у своїй заяві, то велика жертва викупу Ісуса Христа не мала б жодної вартості. В Діях апостолів 4:12 Святе Письмо ясно говорить про те, що нема спасення, окрім, як через кров Ісуса Христа. Протягом багатьох століть духовенство навчало фальшиву науку про те, що мертві є свідомі в

пеклі, або чистилищі, чи на небі; і цим вони заперечили вартість жертви Ісуса Христа. Тому неважко помітити, як у ці останні дні вони все глибше впадають у блуд і тепер відкрито опрокидають, що в пролитій крові Ісуса Христа є якась цінність.

Уважно перечитайте біблійну розповідь про смерть і пробудження Лазаря, як описано в Євангелії від Йоана 11:14–44. Це само по собі по винно бути переконливим доказом стосовно того, де є померші. В скороченню, розповідається про те, що Лазар жив з двома сестрами у Віфанії та помер. Через чотири дні Ісус прийшов до їхнього дому і знайшов двох сестер заплаканими, та з розбитими серцями, через смерть їхнього брата. Ісус запитав, де вони по хоронили Лазаря. Вони показали йому гріб. Великий камінь служив для закриття входу в могилу. Зверніть увагу, що зробив Ісус. Лазар був мертвий протягом чотирьох днів; і якби він був на небі, тоді б Ісус закликав би його прийти з неба. Якби він був у чистилищі, Ісус би сказав про це. А коли б у вічних муках, то Він би взагалі не міг його покликати. Те що насправді зробив Ісус, виражено такими словами: “Зняли тоді каменя, де положено мерця. Ісус же звів очі вгору, і рече: Отче, дякую Тобі, що почув еси мене. Я ж знав, що всякого часу мене чуєш, тільки задля народу, що навколо стоїть, сказав, щоб увірували, що Ти мене післав. І, се промовивши, покликнув голосом великим: Лазаре, вийди! І вийшов мрець з зав’язаними в полотно ногами й руками, й лице його хусткою було зав’язане. Рече їм Ісус: Розв’яжіть його й пустіть, нехай іде”.

Лазар не був у чистилищі, ані на небі, але був мертвим в могилі; Ісус покликав його із гробу. В Йоана 5:28 Ісус промовив: “Не дивуйтесь сьому, бо прийде час, що в гробах почують голос Його, і повиходять”. Крім того, Він сказав: “Істино, істинно глаголю вам: Що прийде час, і нині єсть, що мертві почують голос Сина Божого, й почувши оживуть. Ці Писання беззаперечно є доказом, що мертві не живуть на небі, або в пеклі, чи в чистилищі, але вони знаходяться в несвідомості, в могилі.

Біблія виразно і чудово викладає дійсність що до воскресення мертвих. Воскресення означає повернення до життя. Чи не є ясным те що, як що б мертві були живі та в свідомості на небі, або в пеклі, чи в чистилищі то воскресення не могло б відбутися. Святе Письмо мудре і послідовне. Якби твердження духовенства щодо ста ну мертвих було правдивим, то в такому разі жертва викупу, і воскресення мертвих були б не правдивими. Це є очевидним, що Бог не суперечив би Його власним відкритим заявам.

Хто міг би бути зацікавлений, щоб заплутати розуми людей відносно померших? Сатана Диявол! Він є тим, хто опрокинув постанову, яку Бог зробив для Адама відносно померших. Сатана – це той, хто першим навчив великої брехні про безсмертя. У всі часи він прагнув утримати людей в незнанню про Божу милосердну провізію, зроблену для них.

Нехай народ тепер набереться мужності. Кожен з вас втратив когось через смерть; але ні один з них тепер свідомо не терпить ні в пеклі, ані в чистилищі. Нехай ніхто не обманює себе і не буде обманений іншими, че-

рез віру в те, що він може померти і піти до своїх близьких. Ця фальшива наука спонукала багатьох покінчити життя самогубством. Єдиний спосіб, коли ви зустрінете своїх близьких – це воскресення, тому що в смерті ніхто не може ненавидіти, чи любити. Лише при життю людина може мати знання. Бог забезпечив провізію, що всі зможуть мати нагоду для життя, і в Біблії Він вияснює це питання. Це є життєво важливим інтересом для всіх, щоб отримати це знання Слова Божого.

ПОХОРОНИ

НАПЕВНО, найсумніший час у нашому житті є похорони улюбленої людини. Той, хто залишається в живих зауважує, що у чоловіка було багато клопотів поки він жив, і тепер він закінчив свій шлях через смерть. Йому пригадуються слова, записані в Йова 14:1,2: “З жінки родиться чоловік, і короткий вік свій у журбі проводить; квіткою він виходить та й поникає; тінню про бігає й не зупиняєсь”. Тягар вдови часто значно збільшується через те, що відбувається на похороні. У той час як ті, що служать на похороні, отримують свою плату, мало що залишається для бідної жінки та її дітей. Скорботи родичів, які лишилися в живих, часто посилюються словами того, хто виголошує похоронну промову. Якщо померлий не був членом організованої церкви, то на цей випадок на похороні часто говорять такі слова, а саме: “Ця людина померла за межами церкви, і її душа тепер перебуває у вічному полум’ї мук”. Таке твердження є не тільки мильним, і додає печалі тим родичам, які ли-

шилися в живих, але й також є сильним обчерненням Божого імені.

Біблія ясно навчає, що похорони слід проводити з ціллю принести потіху тим, хто сумує; та тільки правда може принести потіху таким. Як що помершою особою є дитина, то той хто здійснює службу на похороні, часто говорить, що дитина не мертва, але є з ангелами на небі, та що Бог захотів дитину, і Він її забрав. Таке твердження також є мильним; і хоча це може бути зроблено з наміром розрадити живу матір, це має протилежний наслідок. Мати роздумує: “Чому повинен Бог бажати мою дитину, і чому Він повинен завдати такого великого горя мені, тільки для того, щоб просто угодити собі?” Крім того, якщо це є добре для дитини, щоб померти, то чому ми всі не помираєм, як діти?

Жоден чоловік по праву не може вимагати грошову платню за проведення похорону. Протягом цього часу скорботи, є великим привілеєм говорити правду для прославлення Бога і для потіхи засмучених горем одиниць. Чи обов’язково, чи ні, щоб священик правив службу на похороні? А якщо ні, то хто може взяти на себе цей обов’язок? Це не є обов’язковим для священика відправляти службу. Будь-яка людина, яка любить Бога і Його Слово, може провести службу на похороні і добрий чоловік повинен бути радий зробити те, що він зможе при такій нагоді, сповістити людям правду і вказати їм причину, чому вони не повинні сумувати, як інші, які не мають надії.

Що можна властиво сказати на похороні? Чи слід славити та возвеличувати покійного через його оче-

видні чесноти? Ні, тому що це не принесе нічого доброго; також, як і квіти на похороні не приносять користі покійним. Мертві нічого не знають. Похорон – це нагода розповісти присутнім про причину, чому смерть забрала це сотворіння, де воно знаходиться, і яка є надія для нього жити знову; і ці правди можна знайти тільки в Божому Слові. Чому люди помирають? Писання дає відповідь, що Адам, від якого походить весь людський рід, порушив Божий закон і був справедливо засуджений на смерть, що всі його діти народилися після того, як він був під таким присудом, і тому всі були зачаті в грісі і народилися в беззаконні, як псалміст заявив у Псалмі 51:5. Також написано, в Римлян 5:12: “Тим же то, як через одного чоловіка гріх у світ увійшов, а через гріх смерть, так і смерть у всіх людей увійшла (через того), в ко му всі згрішили”.

Хіба мертвий чоловік усвідомлює що–небудь? а якщо так, то чи страждає він? Навіть якщо б він і був поганою людиною, то про це є написано в Екклезіаста 9:5,10 “Бо живі знають, що помруть, а мертві нічогосінько не тямлять, і нема їм уже заплати, бо й пам’ять про них пішла в забуток; Все, що маєш снагу робити, роби руками твоїми; бо в могилі, куди ти йдеш, нема вже роботи, ні роздумування, ні знання, ні мудрості”. Також у Псалмі 115:17: “Мертві не будуть хвалити Господа, ні всі ті, що йдуть до місця мовчання”. Ці Писання показують, що мертвий чоловік не може бути свідомим і переносити терпіння. Померлі діти не пішли на небо; і в доказ цього є записано, в Єремії 31:15–17: “Ще ж так говорить Господь: Чути голосін-

не аж у Рамі, наріканнє й риданнє; Рахиль плаче по своїх дітях і не хоче розважитись, бо їх уже нема. От же так говорить Господь: Перестань плакати-голосити, й нехай очі твої не проливають сльоз, є бо плата за труд твій, говорить Господь: вернуться вони з землі ворожої. Є ще надія на твою будущину, говорить Господь: діти твої вернуться ся до дому в границі свої”.

Чи є надія для мертвих, що вони житимуть знову? Так, є, бо Бог обіцяв викупити людину від смерті, і Він зробив це через жертвовну кров Ісуса Христа, яка є запорукою того, що мертві будуть жити знову. Апостол Павло, радіючи великим привілеєм Християнина, утішаючи тих, хто сумує, записав, в 2 Коринтян 1:3,4: “Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, Отець милосердя і Бог всякої утіхи, що втішає нас у всякому горю нашому, щоб змогли ми утішати тих, що у всякому горю, утішеннєм, яким утішаємось самі від Бога”. Далі, звертаючись до своїх братів у Христі, через їх горе спричинене смертю близьких людей, він написав, в 1 Солунян 4:13,14,18: “Не хочу ж, браттє, щоб ви не відали про тих, що впокоїлись, щоб не скорбіли ви, як інші, що не мають надії. Бо коли віруємо, що Христос умер і воскрес, так Бог і тих, що послули в Ісусі, приведе з Ним. Тим же втішай те один одного словами сими”.

На похоронах є підходяща нагода відзначити, що надією для померших є воскресення. Коли воскресення мертвих є правдою, тоді вчення про те, що вони свідомі в пеклі, або в чисти лищі, є повністю фальшивим. “Воскресення” означає піднесення знову до жит-

тя. Біблійне твердження про воскресення коротко говорить так: Бог дав обітницю, як зазначено в Осії, глава 13, що Він пішле чоловіка, щоб викупити людей від смерті і ця обітниця є правдою. Бог післав Свого улюбленого Сина на землю, і Він помер на місці, і замість грішника, і тим самим викупив для чоловіка право на життя, щоб він міг знову жити. В Жидів 2:9 говориться, що Ісус Христос, благодаттю Божою, помер на благо всіх людей; а в 1 Тимофія 2:5,6 записано: “Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх: свідкуваннем временами своїми”.

В 1 Петра 3:18 говориться, що Ісус Христос помер як чоловік, і замість грішників, а також що Бог підняв Його зі смерті як духовне сотворіння, щоб Він міг правити і благословляти все людство. Смерть і воскресення Ісуса Христа є запевненням того, що всі мертві матимуть можливість жити. Аргумент Святого Писання в 1 Коринтянах, п'ятнадцята глава, таким чином, полягає в тому, “що Христос устав з мертвих; первістком між мертвими стався. Яко ж бо через чоловіка (прийшла) смерть, так через чоловіка й воскресення з мертвих. Як бо в Адамі всі вмирають, так і в Христі всі оживають”.

Всі, що померли перед початком Христового царства, пішли в гріб або в могилу і всі вони в своєму часі будуть пробуджені зі смерті. В доказ цього Ісус сказав: “Не дивуйтесь сьому, бо прийде час, що в гробах почують голос Його, і повиходять: которі добро робили, в воскресенні життя, а которі зло робили, в воскресенні суду”. (Йоана 5:28,29, А.П.В.) Це підтверджує-

ся в Діях 24:15 такими словами: “Маючи надію в Бозі, чого й самі оці сподіваються, що має бути воскресення мертвих праведних і неправедних”. Ці Священні Писання свідчать, поза всякими сумнівами, що чоловік який не є членом церкви, по смерті не пішов на вічні муки, і що діти на момент смерті не пішли на небо. Обидва народжені грішниками через наслідство, отже обидва вони перед Богом неправедні. Надія для обох є, що Бог в назначений час покличе всіх мертвих, щоб вивести з могил, для того, щоби отримали суд і присуд перед Христом великим Суддею. Слово “пекло”, як воно вживається в Біблії, означає могилу, гріб, або стан смерті, і саме із цього стану мертві будуть відновлені до життя. Опечалена вдова могла отримати велику потіху від цієї науки, тому що це є правда і дає надію для її померлої улюбленої людини. Ісус Христос був близьким другом Лазаря і двох його сестер. Лазар і його сестри післали за Ісусом. Коли прибув Ісус, Лазар вже був мертвий чотири дні. Якби він був на небі, Ісус сказав би це, тому що Він завжди говорив правду. Якби він був у муках або в чистилищі, Він би сказав про це. Запис у Йоана, в одинадцятій голові, говорить, що Лазар був похований у печері і великий камінь був використаний для закриття входу до неї. Ісус промовив: “Зніміть каменя... Зняли тоді каменя, де положе-но мерця. Ісус же звів очі вгору, і рече: Отче, дякую Тобі, що по чув еси мене. Я ж знав, що всякого часу мене чуєш: І, се промовивши, покликнув голосом великим: Лазаре, вийди! І вийшов мерць з зав’язаними в полотно ногами й руками, й лице його хусткою було зав’язане. Рече їм Ісус: Розв’яжіть його й пустіть, не-

хай іде”. (Йоана 11:39–44) Про цю подію Ісус свідчив, що Єгова наділив Його силою воскрешати мертвих. Він сказав: “Я воскресенне і життя. Хто вірує в мене, коли й умре, житиме”. Він також сказав: “І всякий, хто живе й вірує в мене, не помре по вік”.

З якою тоді ціллю мертві будуть виведені з могил? Заміром є, щоб сповістити їм правду відносно Єгови і Його провізії через Христа, щоб дати їм життя; як написано в 1 Тимофія 2:3,4, що це є воля Божа, щоб усі люди спаслися, і тоді були приведені до пізнання правди. Далі, як Ісус сказав: “Ті хто житимуть, повірять і будуть послухні, будуть жити вічно і ніколи не помруть”. – Йоана 8:51

Похоронні промови, як правило, побільшують скорботу тих, хто залишаються живими, тоді як замір Господній полягає в тому, щоб про Його правду говорили в таких випадках, щоби ті, які сумують на похороні, могли отримати потіху. Вони забажають знати, коли можна очікувати воскресення мертвих; і відповідь на це знаходиться в 2 Тимофія 4:1, який говорить: “Господь Ісус буде судити живих і мертвих в явленні Його і царстві Його”. Як Писання, так і факти свідчать, що Ісус Христос прийшов і що Його царство розпочалося; що тепер Його суд відбувається над народами, або світом, які складають організацію сатани; що такий суд та його виконання призведе до повного знищення злобної організації сатани; і тоді суд і присуди над людьми, що житимуть на землі, будуть поступати вперед, як написано в (Діях апостолів 17: 31): “Бо Він призначив день, в котрий судитиме вселенну правдою

через Чоловіка, котрого на перед постановив; подаючи певноту всім, воскресивши Його з мертвих”.

З усуненням злобної організації сатани, люди навчатимуться правди без перешкод, і тоді пробудження мертвих і їх випробування, та суд будуть відбуватися. Який буде наслідок для тих, хто так буде випробуваний? На це питання відповідають всі Божі пророки від Самуїла до Йоана Хрестителя, і відповідь є такою, що ті, хто після справедливого випробування відмовляться бути послухними, будуть знищені назавжди, а ті що підкоряться, будуть відновлені до досконалості тіла і ума, та житимуть вічно на землі в щасті. Про це записано в Діях апостолів 3:20–24: “І пішло наперед проповіданого вам Ісуса Христа, котрого мусіло небо прийняти аж до часу новонастання всього, що глаголав Бог устами всіх сьвятих своїх пророків од віку. Мойсей бо до отців промовив: Що пророка підійме вам Господь Бог ваш із братів ваших, як мене. Сього слухайте у всьому, що глаголатиме вам. Буде ж, що всяка душа, котра не слухатиме пророка того, погубиться з народу. І всі пророки від Самуїла й після сих, скільки їх промовляло, також наперед сповіщали про дні сесі”.

Смерть і воскресення Ісуса Христа забезпечили викупну ціну для чоловіка, а воскресення мертвих та приведення чоловіка до пізнання правди являє собою засіб, вжитий Єговою для примирення з самим собою. Повний виклад усієї цієї справи виложеної у книзі під назвою *Примирення*, яка тепер принесена до ваших дверей, і яка дозволить вам знайти де в Біблії знаходяться ці великі істини.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що безпосередньо через всю Біблію, починаючи від першої книги Мойсея і закінчуючи Одкриттям, проходячи через Старий, як і Новий Завіт, пролягає основний зв'язок, фундаментальна тема, про Божий замір?

Зрозуміння цих основних правд висвітлює всякі тайни Біблії, вияснює кожне пророцтво записане в ній, погоджує кожний текст з будь-яким іншим текстом Біблії, і запевняє понад всякий сумнів, що Святе Письмо – це натхненне слово Боже.

Насправді, це змушує одиницю заключити, що жоден людський розум ніколи не міг собі уявити, ані навіть мріяти, про такі прекрасні майбутні благословенства для людського роду, як виявлено в ній.

Найбільший сюрприз в вашому житті стане вашим, якщо ви послідуєте за суддею Рутерфордом, за його чудовими книгами, в яких він простежує величні, могутні кроки великого Творця, як це знаходиться в Біблії, Його запис про замір що до життя.

Ви насолоджуватиметесь читаючи десять книг судді Рутерфорда. Вони називаються: *Арфа Божя, Визволення, Сотворення, Примирення, Правительство, Життя, Пророцтво, Світло-1, Світло-2 та Визволення*. Примітна річ, що весь набір становить лише 2,50 доларів, доставлений у ваш будинок. Надішліть грошовий переказ на цю суму, і вони незабаром вирушать в дорогу.

THE WATCH TOWER

117 ADAMS STREET, BROOKLYN, NEW YORK

